

بررسی و تحلیل مقدماتی ترجمه فارسی زیج شستکه

محمد باقری^۱

چکیده

مقاله حاضر حاوی ویرایشی از ترجمه فارسی زیج شستکه است که حسین بن موسی هرمزی، اخترشناس ایرانی، آن را در حدود ۱۰ قرن پیش به عربی نگاشته است. این رساله کوتاه برخلاف عموم زیجهای، شامل جدولهای مفصل نجومی نیست و تنها دو جدول نسبتاً مختصر دارد که به محاسبه اجتماع و استقبال ماه و خورشید و به روئیت هلال ماه مربوط می‌شود. روش هرمزی برای محاسبه طول دایرة البروجی ماه و خورشید و سیارات مبتنی بر استفاده از تقویمهای نجومی چهار سال اخیر نسبت به سال مورد نظر است. هرمزی عملأً از دوره تناوب های شناخته شده هر جرم سماوی برای تعیین طول سماوی آن استفاده می‌کند. در پایان ویرایش ترجمه فارسی زیج شستکه، تحلیل مقدماتی روش‌های هرمزی و نیز تصویر یک نسخه خطی عربی بسیار کهن آمده است.

کلیدواژه: زیج شستکه، هرمزی، خورشید، ماه، سیارات، طول دایرة البروجی، روئیت هلال ماه

مقدمه

زیج شستکه تنها اثر موجود از حسین بن موسی هرمزی حاسب، اختر شناس ایرانی نیمة دوم قرن چهارم و اوایل قرن پنجم هجری است. این اثر زیج به معنای متعارف کلمه نیست، بلکه عمدتاً مجموعه ای است از قواعد برای یافتن طول سماوی (دایرة

۱. عضو گروه تاریخ علم بنیاد دایرة المعارف اسلامی.

البروجی) خورشید و ماه و سیارات با داشتن مقادیر مربوط به چهار سال قبل از سال مورد نظر. از اصل عربی این زیج که در برخی نسخه‌ها کتاب حل المشکل فی مسیر الکواكب خوانده شده، چند نسخه موجود است که برخی از آنها شامل متن کامل و برخی دیگر صورت خلاصه و کوتاه شده این اثربند. نسخه‌های عربی به جا مانده عبارتند از: چهار نسخه در کتابخانه آستان قدس رضوی در مشهد که از این میان نسخه شماره ۵۳۳۵ دارای تاریخ کتابت ۵۸۱ق کهنترین نسخه و صورت کاملی از آن است (فهرست آستان قدس، ج ۳، ص ۳۳۴-۳۳۳). نسخه کامل دیگر به شماره ۵۵۵۸ فاقد تاریخ کتابت است (فکرت، ص ۲۹۹) و بابهای آن شماره گذاری شده اند. فیلم این دو نسخه به شماره های ۲۰۱۲ و ۲۲۴۷ در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران هست (دانش پژوه، فهرست میکروفیلمها، ص ۳۳۴). عکس نسخه اخیر نیز به شماره ۵۲۴۸ در همین کتابخانه نگهداری می‌شود. دو نسخه دیگر متعلق به کتابخانه آستان قدس رضوی (به شماره های ۱۲۲۰۹۲/۳ و ۱۲۱۲۲/۲) که به ترتیب در سالهای ۱۱۵۰ و ۱۳۳۷ قمری نوشته شده اند به صورت مختصرند (عرفانیان، ص ۱۰۶، ۱۵۷). ماسک کراوزه در فهرستی که از نسخه های خطی ریاضی در کتابخانه‌های استانبول فراهم کرده، دو نسخه کامل از این اثر را شامل ۱۵ باب ذکر کرده که احتمالاً مقدمه را هم یک باب به شمار آورده است. یکی از این دو نسخه با تاریخ کتابت ۷۳۴ به شماره ۵/۱۶۲۴ در کتابخانه کوپرولو و دیگری با تاریخ کتابت ۸۹۴ به شماره ۲/۲۹۷ در مجموعه اسمهان سلطان از کتابخانه سلیمانیه استانبول نگهداری می‌شود (ص ۵۱۷). چند نسخه عربی دیگر نیز در تهران هست که نسخه کتابخانه مدرسه عالی شهید مطهری [سپهسالار سابق] (به شماره ۲۹۱۱/۶۳) در حدود سال ۱۰۰۰ق (دانش پژوه و منزوی، ص ۹۲)، نسخه کتابخانه دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه تهران (به شماره ۵۲۴۲/۲) در قرن ۱۱ یا ۱۲ هجری (حجتی و دانش پژوه، ص ۲۶۳-۴) و نسخه متعلق به کتابخانه دکتر اصغر مهدوی (به شماره ۲۸۱/۲) در سال ۱۱۰۵ نوشته شده است (دانش پژوه، فهرست مهدوی، ص ۱۵۵). فیلم نسخه اخیر به شماره ۱۵۵۳ و عکس آن به شماره ۳۲۱۰ در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران موجود است (دانش پژوه، فهرست

میکروفیلمها، ص ۶۰۸). سایر نسخه‌های گزارش شده از این زیج عبارتند از نسخه ۱۴۶۰ کتابخانه ملک که «نzd خواجه [نصیرالدین] طوسی نوشته شده و او بدان نگریسته است» (جلد ۵، ص ۱۲۴)؛ نسخه ۳۱۳۷/۹ ملک (جلد ۶، ص ۲۴۳)؛ نسخه شماره ۱۵۸۳۱۲ کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران (جلد ۱۷، ص ۱۰۵) و نسخه شماره ۱۲۸۱۸/۱۶ کتابخانه مجلس سنا (جلد ۱، ص ۴۲). (کندی، ص ۳۱؛ باقری، ص ۳۶۳-۳۶۴؛ قاسملو، ص ۷۰).

ترجمه فارسی صورت کامل زیج شستکه (عرضه شده در این مقاله)، دومین بخش نسخه خطی شماره ۳۵۹ مجموعه جوادی دانشکده ادبیات دانشگاه تهران است که در کتابخانه مرکزی این دانشگاه نگهداری می‌شود. تاریخ کتابت این نسخه ۱۲۳۹ ق است چون در حاشیه مطلب مربوط به تقویم زهره به سال ۷۴۶ یزدگردی (= ۷۵۶ هجری خورشیدی) اشاره شده است، احتمالاً ترجمه زیج شستکه در این سال فراهم شده است. هرمزی در این اثر از زیج خوارزمی و زیج حبس حاسب نام می‌برد که هر دو در قرن سوم هجری نوشته شده اند. چون مثالهای زیج شستکه برای سال ۳۸۴ یزدگردی آورده شده است، زمان نگارش آن را می‌توان ۳۸۴ یزدگردی معادل با ۳۹۴ هجری خورشیدی دانست. واژه «شستکه» در فارسی به معنی دستمال یا دستارچه است که برای آن جمع مكسر عربی شستکات و شساتک و صورت معرب شستجَه ذکر شده است (لغتنامه دهخدا، ذیل واژه). بنابراین «زیج شستکه» را می‌توان به معنی زیج کوچک یا زیج جیبی معنی کرد که با توجه به حجم و محتوای آن پذیرفتی است. هرمزی در زیج شستکه از زیج کبیر خود نام می‌برد که هیچ نشانی از آن به جا نمانده است. در زمان هرمزی، هرمز نام بندر معتبری نزدیک به مصب رودخانه رودان (میناب) بر کرانه خلیج فارس بود که ویرانه‌های آن اکنون در ۱۰ کیلومتری میناب بر جاست. در حوالی سال ۷۰۰ ق اهالی هرمز از یورش مغولان به جزیره جرون پناه برداشت و آن را هرمز جدید نامیدند که اکنون نیز هرمز نام دارد.

متن عربی زیج شستکه تاکنون ویرایش، ترجمه (مگر همین ترجمه کهن فارسی) یا بررسی، نشده است. به پیوست این مقاله، تصویر نسخه عربی شماره ۵۳۳۵ موجود در کتابخانه آستان قدس رضوی در مشهد نیز آورده می‌شود. امیدوارم انتشار این ترجمه

فارسی و تصویر متن عربی راهگشای بررسی مقایسه ای و مشروحتر زیج شستکه به دست پژوهشگران نجوم دوره اسلامی باشد.

نام بابهای چهارده گانه زیج شستکه چنین است: ۱- تقویم شمس، ۲- تقویم قمر، ۳- تقویم زحل، ۴- تقویم مشتری، ۵- تقویم مریخ، ۶- تقویم زهره، ۷- تقویم عطارد، ۸- تقویم جوزه، ۹- معرفت ساعات و ارتفاعات، ۱۰- معرفت اجتماع و استقبال، ۱۱- معرفت رؤیت هلال، ۱۲- معرفت عرض قمر، ۱۳- معرفت کسوف شمس، ۱۴- معرفت خسوف قمر. بعضی از نسخه ها در واقع صورت خلاصه ای از این زیج هستند که تنها ۵۵ صفحه دارد. خوبشخтанه ترجمه فارسی آن از یک صورت فصل اول را شاملند و مثالها را نیاورده اند. خوبشخтанه ترجمه فارسی آن از یک صورت کامل فراهم آمده است.

البته دو جدول مربوط به «معرفت اجتماع و استقبال» و «معرفت رؤیت هلال» در نسخه ترجمه فارسی موجود نبود، بنابراین از نسخه عربی شماره ۵۳۳۵ کتابخانه آستان قدس رضوی نقل شد. توضیحاتی در مورد تبیین روشهای زیج شستکه در پی نویسها آورده ام (برای توضیح بیشتر محتویات زیج شستکه نک باقری، ص ۳۶۴-۳۶۸). در ویرایش متن ترجمه فارسی که در پی می آید، افزوده ها، معادلهای ارقام ابجد و توضیحهای خود را درون قلاب [ ] آورده ام. برای سهولت خواندن، متن را نقطه گذاری و پاراگراف بندی کرده و رسم خط را در حد متعادل، امروزی کرده ام.

متن رساله

بسم الله الرحمن الرحيم

این کتابیست لطیف که شناخته می شود زیج شستکه [در نسخه: شبکه]، مؤلف آن حسین بن موسی الهرمزی الحاسب، در معرفت کواكب سبعه و جوزه و ساعت و ارتفاعات و اجتماعات و استقبالات و کسوفات و هرچه تعلق دارد باعمال تقویم.

پس کسی که نظر کند در این و عمل کند باین، پس مستغنى می شود از حل و عقد زیجات در معرفت تقویم کواكب سبعه. پس هرگاه اراده کنی تقویم کواكب سبعه را، در آن سالی که می خواهی، بیاور چهار سال متوالی قبل از سال آنچنانی که

می خواهی. پس عمل کن بنهنجی که شرح می کنم از برای تو.

تقویم شمس. هرگاه اراده کنی تقویم شمس را، پس بگیر تقویم قبل از سالی که می خواهی و نقصان کن از موضع شمس از روز اول فروردین ماه جلالی چهارده دقیقه و هجده ثانیه. پس آن چه باقی ماند، اوست موضع شمس از روز اول فروردین ماه آن سالی که می خواهی. و علی هذا النسق نقصان کن از تقویم او یوماً فیوماً بر توالی ایام از تقویم عتیق، و علی هذا القياس ابدأ، تا اینکه بررسی تا آخر آن، و ثبت کن آن چه باقی ماند از هر روز در تقویم سال جدید.^۱

مثال این: اراده کردیم تقویم شمس را در سنّه اربع و ثمانین و ثلثائة [۳۸۴] یزدجردی. پس اخذ کردیم تقویم سنّه ثلث و ثمانین و ثلثائة [۳۸۳] یزدجردی را. پس یافتیم شمس را در روز نوروز این سنّه در برج حوت کح یع [۲۸ درجه و ۱۳ دقیقه]. پس نقصان کردیم از او چهارده دقیقه، باقی ماند کز نط [۲۷ درجه و ۵۹ دقیقه]. پس ثبت کردیم این را در روز نوروز فروردین ماه سنّه اربع و ثمانین و ثلثائة. پس این است موضع شمس در این روز. و نقصان نکردیم ثانیه مذکوره را بجهت این که نیست در تقویم ثوانی. ولیکن جمع می کنیم این ثوانی را در هر چهار روز و می گردانیم آن را دقیقه. پس کم می کنیم در روز پنجم پانزده دقیقه. و این از برای کسی است که اراده کند تقویم سال را. پس اگر کسی اراده بکند غیر از این را، پس هر وقت که اراده بکند، نقصان می کند از موضع شمس آن دقایق و ثوانی را. پس آن چه باقی ماند موضع اوست بعد سیصد و شصت و پنج روز.

تقویم قمر. هرگاه اراده کنی تقویم قمر را پس بگیر تقویم چهار سال قبل از آن سالی که می خواهی. پس نظر کن سوی قمر در روز بیست و یکم آبان ماه جلالی سال عتیق و زیاد کن بر موضع قمر چهار برج و هجده درجه و چهل و سه دقیقه. پس اوست موضع قمر در اول فروردین ماه سال جدید. و علی هذا النسق زیاد کن بر موضع قمر یوماً فیوماً بر توالی ایام در تقویم عتیق. و ثبت کن آن چه باقی ماند از هر روز در تقویم سال جدید.^۲

مثال این: اراده کردیم تقویم قمر را در سنّه اربع و ثمانین و ثلثائة یزد جردی. پس اخذ کردیم تقویم سنّه ثمانین و ثلثائة [۳۸۰] را و نظر کردیم سوی موضع قمر در روز بیست و یکم آبان ماه از این سنّه. پس یافتیم او را در برج سرطان ه ز [۵ درجه و ۷ دقیقه]. پس زیاد کردیم بر او چهار برج و هجده درجه و چهل و سه دقیقه. آن گاه جمع کردیم شد هفت برج کج ن [۲۳ درجه و ۵۰ دقیقه]. پس گفتیم که در روز نوروز سنّه اربع و ثمانین و ثلثائة یزد جردی قمر در بیست و سه درجه و پنجاه دقیقه عقرب است. و اگر در روز بیست و دویم آبان ماه هم زیاده کنی می یابی موضع قمر را بطريق مذکور. و وجه دیگر این که اگر زیادکنی بر موضع قمر بیست و هفت درجه و چهل و چهار دقیقه، پس صحیح می شود موضع او از برای تو بعد دویست و چهل و هشت روز و این حساب صحیح است به زیج خوارزمی. و [روش] اول از زیج حبس [است].^۳

مثال این: اراده کردیم تقویم قمر را در روز نوروز سنّه اربع و ثمانین و ثلثائة یزد جردی و نظر کردیم در روز بیست و هشتم تیر ماه از این سنّه. پس یافتیم قمر را در برج میزان که نز [۲۵ درجه و ۵۷ دقیقه]. پس زیاد کردیم بر او کز مد [۲۷ درجه و ۴۴ دقیقه]. پس گفتیم که در روز نوروز این سنّه قمر در برج عقرب است کج ما [۲۳ درجه و ۴۱ دقیقه] و این موافق است با زیج هندویه.

پس کسی که اراده کند تقویم قمر را در زیج خوارزمی، پس رجوع می کند در تقویم عتیق از روزی که اراده کرده است تقویم قمر را در آن روز معکوساً به دویست و چهل و هشت روز و نظر کند در تقویم عتیق به موضع قمر و زیاد کند بر او کز مد. پس جمع کند آن را. پس اوست موضع قمر در آن روزی که می خواهد و در زیج حبس رجوع می کند بسوی خلف از آن روزی که می خواهد به هزارو دویست و چهل روز. و زیاد می کند بر موضع قمر درجات و دقایق مذکور را. پس صحیح می شود از برای او موضع قمر در روزی که اراده کرده.

تقویم زحل. هرگاه اراده کنی تقویم زحل را پس بگیر تقویم دو سال قبل را و نظر کن در روز بیستم اسفندارمذ ماه و زیاد کن بر موضع او سیزده درجه و چهل و پنج

دقیقه. پس چون بکمال رسید اوست موضع زحل در روز نوروز از سنه ای که می خواهی. و علی هذا النسق زیاد کن بر موضع او یوماً فیوماً تا صحیح شود از برای تو یوماً فیوماً از سنه ای که می خواهی الی آخره. وایضاً اگر زیاد کنی بر آن یب کز [۱۲ درجه و ۲۷ دقیقه] در روز بیست و نهم اسفندارمذ ماه پس صحیح می شود از برای تو موضع زحل در روز نوروز سنه ای که می خواهی. و علی هذا النسق الی آخره.^۴

تقویم مشتری. هر گاه اراده کنی تقویم مشتری را پس بگیر تقویم سالی را که دو سال قبل باشد. پس نظر کن به سوی مشتری در روز پنجم اسفندارمذ ماه عتیق و زیاد کن بر موضع او یک برج و دو درجه و بیست دقیقه. پس اوست موضع مشتری در روز نوروز از سنة جدید. و علی هذا النسق زیاد کن بر موضع او یوماً فیوماً و ثبت کن آن را یوماً فیوماً در سال جدید. و ایضاً هرگاه زیاد کنی بر آن صحیح می شود از برای تو بعد چهار صد روز.^۵

تقویم مریخ. هر گاه اراده کنی تقویم مریخ را پس بگیر تقویم دو سال قبل را و نظر کن به سوی مریخ در روز نهم از فروردین ماه سال عتیق و زیاد کن بر موضع او شانزده درجه و بیست دقیقه. پس اوست موضع مریخ در روز نوروز سالی که می خواهی. و علی هذا النسق زیاد کن بر موضع او یوماً فیوماً در سال عتیق و ثبت کن آن را یوماً فیوماً در سال جدید هرگاه بوده باشد مستقیم. و اما اگر بوده باشد راجع در تقویم عتیق بگیر تقویم یک سال قبل از سال عتیق را پس نظر کن در موضع مریخ در روز اول اسفندارمذ ماه عتیق قبل از عتیق، و زیاد کن بر او یک برج و نه درجه و سه دقیقه. پس چون به کمال رسید، اوست موضع مریخ در روز نوروز جدید. پس نقصان کن در هر روز از تقویم او دو دقیقه مضاعفاً از اول سال آنچنانی که قبل از سال تو باشد به دو سال. و زیاد کن بر آنچه باقی ماند یک برج و نه درجه و سه دقیقه. پس بعد از کمال اوست موضع مریخ و علی الترتیب الی آخر السنه.^۶

مثال این: اراده کردیم تقویم مریخ را در سنة اربع و ثمانین و ثلثائة یزدجردی. پس گرفتیم تقویم سنه واحد و ثمانین و ثلثائة یزدجردی را و طلب کردیم مریخ را در اول اسفندارمذ ماه. پس یافتیم او را در جدی که ید [۱۴ درجه و ۲۵ دقیقه]. پس زیاد

کردیم بر او یک برج و نه درجه و سه دقیقه. پس حاصل شد از برای ما موضع مریخ در روز نوروز سنه اربع و ثمانین و ثلثائة یزدجردی در حوت دیز [۴ درجه و ۱۷ دقیقه]. پس نقصان کردیم در اول سنه ثانیه و ثمانین و ثلثائة [۳۸۲] دو دقیقه. و زیاد کردیم بر آنچه باقی ماند یک برج و نه درجه و سه دقیقه. پس بعد از کمال ثبت کردیم او را در روز اول فروردین ماه سنه اربع و ثمانین و ثلثائة یزدجردی. و علی هذا القياس روز دویم سنه مذکور را چهار دقیقه نقصان کردیم. و روز سیم را شش دقیقه و چهارم را هشت دقیقه علی هذا الترتیب تا روز سی ام را یک درجه الی آخره.* و ایضاً اگر زیاد کنی بر موضع او کد نظر [۲۴ درجه و ۵۹ دقیقه] صحیح می شود از برای تو موضع مریخ بعد مح لاروز.^۷

تقویم زهره. هرگاه اراده کنی تقویم زهره را پس بگیر تقویم سالی را که قبل از سنه تو باشد بدو سال. پس نظر کن به موضع او در روز بیست و یکم شهریور ماه سال عتیق و زیاد کن بر موضع او شش برج و بیست و شش درجه و چهل و نه دقیقه. پس اوست موضع زهره در روز نوروز از سنه جدید الی آخر السنه و ایضاً اگر زیاد کنی بر موضع او شش برج و بیست و پنج درجه و چهل و چهار دقیقه صحیح می شود از برای تو موضع او بعد پانصد و هفتاد و هشت روز.^{۸***}

تقویم عطارد. بگیر تقویم سنه ای را که یک سال قبل از سنه تو باشد و نظر کن به موضع او در روز هجدهم فروردین ماه جلالی ماضی و زیاد کن بر موضع او یازده برج و یازده درجه و سی دقیقه. پس اوست موضع عطارد در روز نوروز از سنه ای که می خواهی. و علی هذا الترتیب زیاد کن بر موضع او در تقویم یوماً فیوماً و نقل کن در تقویم جدید. و ایضاً اگر زیاد کنی بر موضع او یازده برج و پنج درجه و سی و سه دقیقه صحیح می شود از برای تو موضع او بعد سیصد و چهل و چهار روز.^۹

* [حاشیه:] در سنه ۷۴۶ یزدجردی موافق زیج هندی به قدر پنج شش درجه کمتر می آمد.

** [حاشیه:] در سنه مذکور در حاشیه به قدر سه چهار درجه کمتر آمد.

تقویم جوزهر. بگیر تقویم یک سال قبل از سنه ای که می‌خواهی و نظر کن به موضع او در روز آخر از آن سنه و نقصان کن از موضع او سه دقیقه و دوازده ثانیه.^{۱۰} پس آن چه باقی ماند اوست موضع جوزهر در روز نوروز سنه ای که می‌خواهی. و علی‌هذا الترتیب نقصان کن در تقویم او در هر روز سه دقیقه و دوازده ثانیه. پس آن چه باقی ماند اوست موضع جوزهر در روز بعد او الی آخر السنه و ایضاً اگر نقصان کنی این دقایق و ثوانی را از موضع او در هر روز که می‌خواهی پس بدرستی که آن چه باقی ماند موضع اوست در روز بعد از آن روز مفروض تو بعینه.

معرفت ساعات و ارتفاعات. نظر کن به ارتفاع و ساعات تقویم عتیق از اول سال الی آخره و نقل کن آنها را در تقویم جدید بعینه. و بدرستی که زیاده کردن در اینها و در سایر اعمال مذکوره تقریبی است در این زیج لطیف.

معرفت اجتماع و استقبال. هرگاه اراده کنی عمل اجتماع و استقبال را پس نظر کن به سوی اجتماع سال جدید در روز بیست و هشتم شهر عربی در نصف النهار و بگیر بعد را و آن چنانست که نقصان کنی تقویم کمتر را از تقویم بیشتر. پس آنچه باقی ماند اوست بعد. پس نگاهدار آن را و هم چنین عمل کن در روز چهاردهم شهر عربی و بگیر بعد را ایضاً به طریق مذکور. پس بیرون آور ساعات صحیحه را از او آنچه می‌یابی مقابل او از ساعات و دقایق. پس اوست ساعات بعد و نگاهدار آن را. پس اگر ساعات بعد از شمس است و آن چنانست که درجه تقویم او بیشتر باشد از درجه تقویم قمر. پس اگر ساعات این بعد کمتر از ساعات نصف النهار باشد اضافه کن آن را به ساعات نصف النهار. پس اوست وقت اجتماع و استقبال. و اگر بوده باشد ساعات بعد مذکور بیشتر از ساعات نصف النهار، پس نقصان کن از او ساعات نصف النهار. پس آن چه باقی ماند اوست گذشته از شب. مگر این که بوده باشد ساعات بعد مذکور زاید از ساعات لیل. پس کم می‌کنی از او ساعات لیل را. آن چه باقی ماند اوست گذشته از روز آینده، چه اجتماع و چه استقبال. پس بیرون آور طالع را از این ساعات. و اگر بوده باشد بعد از قمر و آن چنانست که درجه تقویم او بیشتر باشد از درجه تقویم شمس، پس نقصان کن ساعات بعد قمر را از بیست و چهار و آن چه باقی ماند نگاه دار آن را و نظر کن. اگر بوده باشد

این باقی کمتر از ساعات نصف النهار ماضی، پس زیاد کن بر ساعات نصف النهار. پس آن چه باقی ماند اوست گذشته از روز قبل از روزی که اراده کرده ای و آن وقت اجتماع و استقبال است. و اگر بوده باشد ساعات بعده مذکور بیشتر از ساعات نصف النهار ماضی پس نقصان کن ازو ساعات نصف النهار ماضی را. آن چه باقی ماند اوست گذشته از شب ماضی مگر این که بوده باشد ساعات بعده مذکور زاید از ساعات لیل. پس کم می‌کنی از او ساعات لیل را و آن چه باقی ماند اوست گذشته از روزی که تو می‌خواهی. پس بیرون آور طالع را از این ساعات. پس اگر این ساعات را بر پانزده ضرب کنی و دقایق آن را هر چهار یکی گیری و زیاد کنی بر آنها، پس آن چه جمع شود اوست دایر. پس اخذ کن مطالع شمس را و زیاد کن بر دایر اگر بوده باشد اجتماع یا استقبال نهاری. و اگر بوده باشد لیلی اخذ کن مطالع نظیر جزو شمس را و زیاد کن بر دایر و اوست مطالع درجه طالع. پس اخذ کن آن چه یافته ای بازاء آن از درج السواء بروج. پس می‌گویی طالع چنین از برج چنین. و از این جدول شناخته می‌شود ساعات اجتماع و استقبال، تا اینکه طلب کنی از او درج آن چه بازاء اوست از ساعات.^{۱۱}

الثوانی	الدقائق	الدرج	الساعات	الثوانی	الدقائق	كسور الساعات
۵۷ ۲۴	۳۱ ۳۰	۱ ۲۰	۱ ۲	۱۵	۱۵	نصف
۵۳ ۲۵	۱ ۲۱	۲ ۱	۴ ۲	۱۰	۱۰	ثلث
۵۲ ۲۳	۲ ۲۲	۳ ۲	۶ ۵	۱۳	۷	ربع
۴۹ ۲۵	۳ ۲۳	۴ ۲	۸ ۷	۶	۶	خمس
۴۷ ۱۸	۴ ۳۴	۵ ۴	۱۰ ۹	۵	۵	سدس
۴۳ ۱۵	۵ ۳۶	۶ ۵	۱۲ ۱۱	۱۹	۴	سبعين
۲۲ ۱۲	۸ ۳۸	۷ ۶	۱۴ ۱۳	۳۹	۳	ثمن
۴۸ ۲۰	۹ ۳۹	۸ ۷	۱۶ ۱۵	۱۳	۳	تسعة
۷ ۳۰	۱۰ ۴۰	۹ ۸	۱۷	۳۲	۱	عشر
۳۰ ۴		۱۰ ۹	۱۸	۳۸	۱	نصف عشر
۲ ۱		۱۱ ۱۰	۱۹	۳۸	۲	نصف سدس
۱۰ ۵		۱۲ ۱۱	۲۰ ۱			

معرفت رؤیت هلال. هرگاه اراده کنی رؤیت هلال را بشناس بُهت شمس و قمر را در روز بیست و نهم شهر عربی و ضرب کن ساعات نصف النهار را در بُهت شمس. آن چه رسید قسمت کن بر بیست و چهار. پس آن چه حاصل آید زیاد کن آن را بر تقویم

شمس در نصف النهار او. پس چون جمع کنی اوست تقویم شمس در وقت غروب او. و مراد از بُهت شمس دقایقیست که در یک شبانه روز حرکت می‌کند به حرکت خاص خود. و ضرب کن ساعات نصف النهار این روز را ایضاً در بُهت قمر. آن چه رسید قسمت کن بر بیست و چهار. پس آن چه حاصل آید زیاد کن آن را بر تقویم قمر. پس چون جمع کنی اوست تقویم قمر در وقت غروب شمس. و مراد از بُهت قمر درجاتیست که در یک شبانروز حرکت می‌کند به حرکت خاص خود. بعد از آن نقصان کن تقویم شمس را از قمر. آن چه باقی ماند اوست بُعد. نگاه دار آن را و بگیر عرض قمر را و زیاد کن بر بُعد اگر بوده باشد عرض شمالی و نقصان کن از او اگر بوده باشد عرض جنوبی. پس آن چه باقی ماند بعد از زیاده و نقصان نظر کن در این جدول. اگر موافق است با آن چه در این جدول نگاشته و کمتر نیست رؤیت می‌شود والا رؤیت نمی‌شود.

[بعد ± عرض دایره]	[البروحي]	[برج]
۱۰ ۱۰ ۱۴ ۱۶ ۱۶ ۲۰ ۲۰ ۱۶ ۱۶ ۱۰ ۱۰ ۱۰		
۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰		

معرفت عرض قمر.^{۱۲} هرگاه اراده کنی عرض قمر را نقصان کن موضع رأس را از قمر. پس اوست حصه. اگر بوده باشد حصه از یک درجه تا سی ضرب کن آن را در سه و ثلث. آن چه بیرون آید اوست دقایق. پس بگردان او را درجه که اوست صاعد در شمال. و اگر بوده باشد از سی تا شصت ضرب کن آن را در سه و ثلث. آن چه رسید اوست دقایق عرض قمر هابط در شمال. و اگر بوده باشد از شصت تا نود ضرب کن آن را در سه و ثلث و عمل کن به طریق مذکور که اوست صاعد در شمال. و اگر بوده باشد آن حصه زاید از نود پس نقصان کن او را از صد و هشتاد و نظر کن آن چه باقی مانده با تو. اگر بوده باشد از یک تا سی ضرب کن آن را در سه و ثلث و عمل کن به طریق مذکور که اوست هابط در شمال. و همچنین از سی تا شصت صاعد در شمال. و از شصت تا نود هابط در شمال. اگر بوده باشد زاید از نود، پس نقصان کن موضع ذئب را از قمر. اگر بوده باشد از یک تا سی عمل کن به طریق مذکور که اوست هابط در جنوب. و از سی تا شصت صاعد در جنوب. و از شصت تا نود هابط در جنوب. و اگر بوده باشد زاید از نود

نقصان کن او را از صدو هشتاد. آن چه باقی ماند اگر از یک تا سی درجه است اوست صاعد در جنوب و از سی تا شصت هابط در جنوب و از شصت تا نود صاعد در جنوب. معرفت کسوف شمس. هرگاه اراده کنی کسوف شمس را پس نظر کن ابداً به سوی اجتماع. اگر بوده باشد نهاری و در برجی که در آن رأس یا ذنب باشد. پس بگیر مابین شمس و جوزهر را در وقت اجتماع. پس اگر بوده باشد ما بین ایشان از یک درجه تا هشت درجه، کسوف می‌شود. و اگر زاید بر هشت درجه باشد کسوف نمی‌شود. پس هرگاه عمل کردی به کسوف او و اراده کردی مقدار او را، پس بگیر بعد مابین شمس و جوزهر را ابداً و ضرب کن در یک و نصف. آن چه رسید نقصان کن او را ازدوازده. پس آن چه باقی ماند اوست اصابع کسوف و این مقداریست که منكسف می‌شود و هرگاه اراده بکنی معرفت زمان او را نظر کن به ساعت اجتماع. اگر بوده باشد قبل از نصف النهار نقصان کن از این ساعت اجتماع ثمن او را. آن چه باقی ماند اوست ساعات وسط کسوف و اگر بوده باشد اجتماع بعد از نصف النهار زیاد کن بر ساعت اجتماع ثمن او را. آن چه شود اوست ساعات وسط کسوف. پس نگاهدار آن را و وضع کن در دو موضع و زیاد کن بر یکی از این دو موضع هفت و نقصان کن در آخر او هفت. پس نقصان کرده شده ای از اینها ساعات ابتداء است و زیاد کرده شده ای از اینها ساعات انجلاء است. پس بتحقیق می‌شناسی مابین ابتداء و وسط و انجلاء را.

معرفت خسوف قمر. هرگاه اراده کنی خسوف قمر را نظر کن ابداً به سوی استقبال. اگر بوده باشد لیلی و در برجی که در آن رأس یا ذنب باشد پس بگیر بعد قمر و جوزهر را در وقت استقبال. اگر بوده باشد آن بعد از یک درجه تا دوازده درجه خسوف می‌شود. و اگر زاید بر دوازده درجه باشد خسوف نمی‌شود. پس هرگاه عمل کردی به خسوف او و اراده کردی مقدار خسوف را، بگیر بعد مابین قمر و جوزهر را و نقصان کن او را ازدوازده. آن چه باقی ماند اوست اصابع خسوف و او مقداریست که منكسف می‌شود. و اگر اراده کنی معرفت زمان او را نظر کن به ساعت استقبال ابداً که اوست ساعات وسط خسوف. پس وضع کن در دو موضع و زیاد کن بر یکی از این دو موضع هفت را و نقصان کن در آخر او هفت را. پس نقصان کرده شده ای از او ساعات ابتداست

و زیاد کرده شده ای از او ساعات انجلاست و جمله این عملها به تقریب است. پس هرگاه اراده بکنی عمل دقیق محکم را نظر کن در زیج کبیر.

تمت فی ۲ شهر محرم الحرام سنة ۱۲۳۹.

پی‌نویسها

۱. طبق آنچه در این باب آمده، مقدار حرکت خورشید بر دایرة البروج در ۳۶۵ روز چنین است:

$$360^\circ - 0; 14,18 = 359; 45,42^\circ$$

با این حساب، طول سال خورشیدی برابر است با:

$$\frac{365 \times 360^\circ}{359; 45,42^\circ} = 365 / 2418 \quad (365 \text{ روز و } 5 \text{ ساعت و } 48 \text{ دقیقه و } 11/83 \text{ ثانیه}) = \text{روز}$$

که تا مرتبه دقیقه با مقدار امروزی مطابقت دارد. اگر رقم مرتبه ثانیه را به مقدار امروزی (۴۶ ثانیه) تغییر دهیم، در دستور محاسبة تقویم شمس باید هجده ثانیه را به $19/4$ ثانیه تبدیل کنیم.

۲. چون در روش اول که منسوب به زیج حبس حاسب است باید به تقویم قمر در ۱۲۴۰ روز قبل مراجعه کنیم، اگر از اول نوروز ۱۲۴۰ روز به عقب برگردیم، به ۱۱ آبان می‌رسیم:

$$4 \times 365 = 1460 \quad 1460 - 1240 = 220 \quad 220 = 7 \times 30 + 10$$

بنابراین "بیست و یکم آبان ماه" اشتباه کاتب یا مترجم است و درست آن چنان که در نسخه‌های عربی آمده ۱۱ آبان (در نسخه آستان قدس ۱۲ آبان) است. مطابق اطلاعات نجومی امروزی ماه مدارش به دور زمین را در $27/3217$ روز طی می‌کند. پس در ۱۲۴۰ روز مسافت پیموده شده برابر است با:

$$1240 \div 27/3217 = 45/3852$$

دوره‌های کامل را کنار می‌گذاریم:

$$0/3852 = \text{دور} 4^\circ, 18^\circ, 41/10^\circ \quad (\text{هرمزی } 4 \text{ برج و } 18 \text{ درجه و } 43 \text{ دقیقه آورده است})$$

هر برج معادل 30° است.

۳. محاسبه با اطلاعات نجومی امروزی برای روش برگرفته از زیج خوارزمی چنین است:

$$\text{دور} = ۹/۰۷۷۰ \div ۲۷/۳۲۱۷$$

$$\text{دور} = ۲۷^{\circ}, ۴۴/۲۲'$$

(هرمزی ۲۷ درجه و ۴۴ دقیقه آورده است)

۴. بر اساس اطلاعات امروزی دوره گردش زحل به دور خورشید ۲۹/۴۵۸ سال خورشیدی

یا ۱۰۷۵۹/۳۰۴۷ روز است. فاصله اول نوروز تا بیستم اسفند دو سال قبل چنین است:

$$\text{روز} = ۳۸۱ - (۱۱ \times ۳۰ + ۱۹) \times ۲ \times ۳۶۵$$

پس مسافت طی شده برابر است با:

$$\frac{۳۶۰^{\circ} \times ۳۸۱}{۱۰۷۵۹/۳۰۴۷} = ۱۲/۷۴۸۰^{\circ} = ۱۲^{\circ}, ۴۴/۸۸'$$

در نسخه فارسی و اغلب نسخه‌های عربی ۱۳ درجه و ۴۵ دقیقه آمده است. تنها در نسخه عربی موجود در کتابخانه مدرسه عالی شهید مطهری به شماره ۲۹۱۱/۶۳ این مقدار ۱۲ درجه و ۴۰ دقیقه ذکر شده که به مقدار صحیح بسیار نزدیک است. شاید در سایر نسخه‌های عربی دوازده به خطابه سیزده تبدیل شده است.

همچنین فاصله اول نوروز تا بیست و نهم اسفند دو سال قبل چنین است:

$$\text{روز} = ۳۷۲ - (۱۱ \times ۳۰ + ۲۸) \times ۲ \times ۳۶۵$$

$$\frac{۳۶۰^{\circ} \times ۳۷۲}{۱۰۷۵۹/۳۰۴۷} = ۱۲/۴۴۶۹^{\circ} = ۱۲^{\circ}, ۲۶/۸'$$

(در زیج شستکه ۱۲ درجه و ۲۷ دقیقه آمده است)

روش دوم بسیار دقیق است.

۵. در اینجا هم مقدار حرکت مشتری را بر اساس داده‌های جدید به دست می‌آوریم. فاصله

۵ اسفند تا اول نوروز ۲ سال بعد ۳۹۶ روز است. دوره گردش مشتری به دور خورشید

سال یا ۱۱/۸۶۲ روز است. پس:

$$\frac{۳۶۰^{\circ} \times ۳۹۶}{۴۳۳۲/۵۰۳۰} = ۳۲/۹۰۴۸^{\circ} = ۳۲^{\circ}, ۵۴/۲۹'$$

(هرمزی یک برج و ۲۰ دقیقه آورده است)

۶. دوره گردش انتقالی مریخ ۱/۸۸۱ سال یا ۶۷۷/۰۲۰ روز است. پس به روش باهای قبل، طبق اطلاعات امروزی:

$$\frac{۳۶۰^{\circ} \times ۷۲۲}{۶۸۷ / ۰۲۰} = ۳۷۸ / ۳۲۹۳^{\circ}$$

یک دور کامل (یعنی 360°) را از آن کم می‌کنیم
(هرمزی ۱۶ درجه و ۲۰ دقیقه آورده است)

فاصله اول نوروز تا اول اسفند سه سال قبل ۷۶۵ روز است. پس:

$$\frac{۳۶۰^{\circ} \times ۷۶۵}{۶۸۷ / ۰۲۰} = ۴۰۰ / ۸۶۱۴^{\circ}$$

یک دور کامل کم می‌کنیم

$$۴۰ / ۸۶۱۴^{\circ} = ۱۰^{\circ}, ۵۱' / ۶۸'$$

۷. اگر مح لا را $\frac{۳۱}{۶۰} + ۴۸$ روز بخوانیم (محل ممیز شصتگانی در نسخه مشخص نیست) نتیجه با تقریب پذیرفتی حاصل می‌شود.

$$\frac{۳۶۰^{\circ} \times ۴۸ \frac{۳۱}{۶۰}}{۶۸۷ / ۰۲} = ۲۵ / ۴۲۲۸^{\circ} = ۲۵^{\circ}, ۲۵' / ۳۷'$$

(هرمزی ۲۴ درجه و ۵۹ دقیقه آورده است).

در متن عربی مثال برای سال ۳۶۸ یزدگردی آورده شده است.

۸. دوره هلالی زهره ۵۸۳/۹۲ روز است. زهره پس از این تعداد روز به موضع ظاهری پیشین خود نسبت به زمین و خورشید باز می‌گردد. بنابراین مقدار نهایی جابجایی آن با مقدار حرکت خورشید بر دایرة البروج برابر است.

$$۵۸۳/۹۲ - ۳۶۵/۲۴۲۲ = ۲۱۸/۶۸$$

$$۲۱۸/۶۸ \times \frac{۳۶۰^{\circ}}{۳۶۵/۲۴۲۲} = ۲۱۵/۵۴^{\circ} = ۷۲'', ۵^{\circ}, ۳۲' / ۴'$$

(طول سال شمسی ۳۶۵/۲۴۲۲ روز است)

این مقداری است که باید به تقویم زهره افزود (پس از گذشت دوره هلالی زهره).

دو روشی که هرمزی بیان می کند مقادیر تقریبی جابجایی را می دهد که با مقدار یافته شده فوق بر اساس اطلاعات امروزی قابل مقایسه است. هرمزی مقدار جابجایی را پس از ۵۶۰ روز ۲۰۶ درجه و ۴۹ دقیقه یا پس از ۵۷۸ روز ۲۰۵ درجه و ۴۴ دقیقه بیان می کند. نتیجه محاسبه با اطلاعات امروزی، مقدار جابجایی را پس از ۵۸۴ روز تقریباً ۲۱۶ درجه نشان می دهد.

۹. فاصله اول نوروز تا ۱۸ فروردین سال قبل چنین است:

$$\text{روز} = 348 - (18 - 1) = 365$$

دوره هلالی عطارد $115/88$ روز است. مدت سه دوره هلالی متوالی برابر است با:

$$\text{روز} = 3 \times 115/88 = 347/64$$

مقدار حرکت خورشید بر دایرة البروج طی این مدت برابر است با:

$$\frac{347/64 \times 36^\circ}{365/2422} = 342/6504^\circ = 11^\circ 12' 39''/03$$

این مقداری است که باید به تقویم عطارد افزود (پس از گذشت یک دوره هلالی عطارد). هرمزی دو روش محاسبه نزدیک به هم ذکر می کند که روش اول (افزودن ۱۱ برج و ۱۱ درجه و ۳۰ دقیقه) با آنچه در اینجا بر اساس اطلاعات امروزی یافته شد مطابقت بیشتری دارد.

۱۰. مقدار حرکت روزانه جوزه (گره مدار ماه) در زیج بهادرخانی ۳ دقیقه و ۱۰ ثانیه و

ثالثه ذکر شده است.
۱۱. در اینجا جدول از نسخه کهن آستان قدس نقل و به ارقام هندی تبدیل شده است. این جدول دارای افتادگیها و اشتباهاتی است که تکمیل و اصلاح آن منوط به بررسی تحلیلی و مقایسه‌ای جدول مذکور است.

۱۲. این روش تعیین رؤیت پذیری هلال ماه شبیه روش خوارزمی است. برای اطلاع بیشتر در این باره نگاه کنید به مقاله زیر:

Kennedy, E. S., and Janjanian, M., "The Crescent Visibility Table in Al-Khwārizmī's Zīj," Centaurus, vol. 11, no.2, 1965, pp. 73-78.

منابع

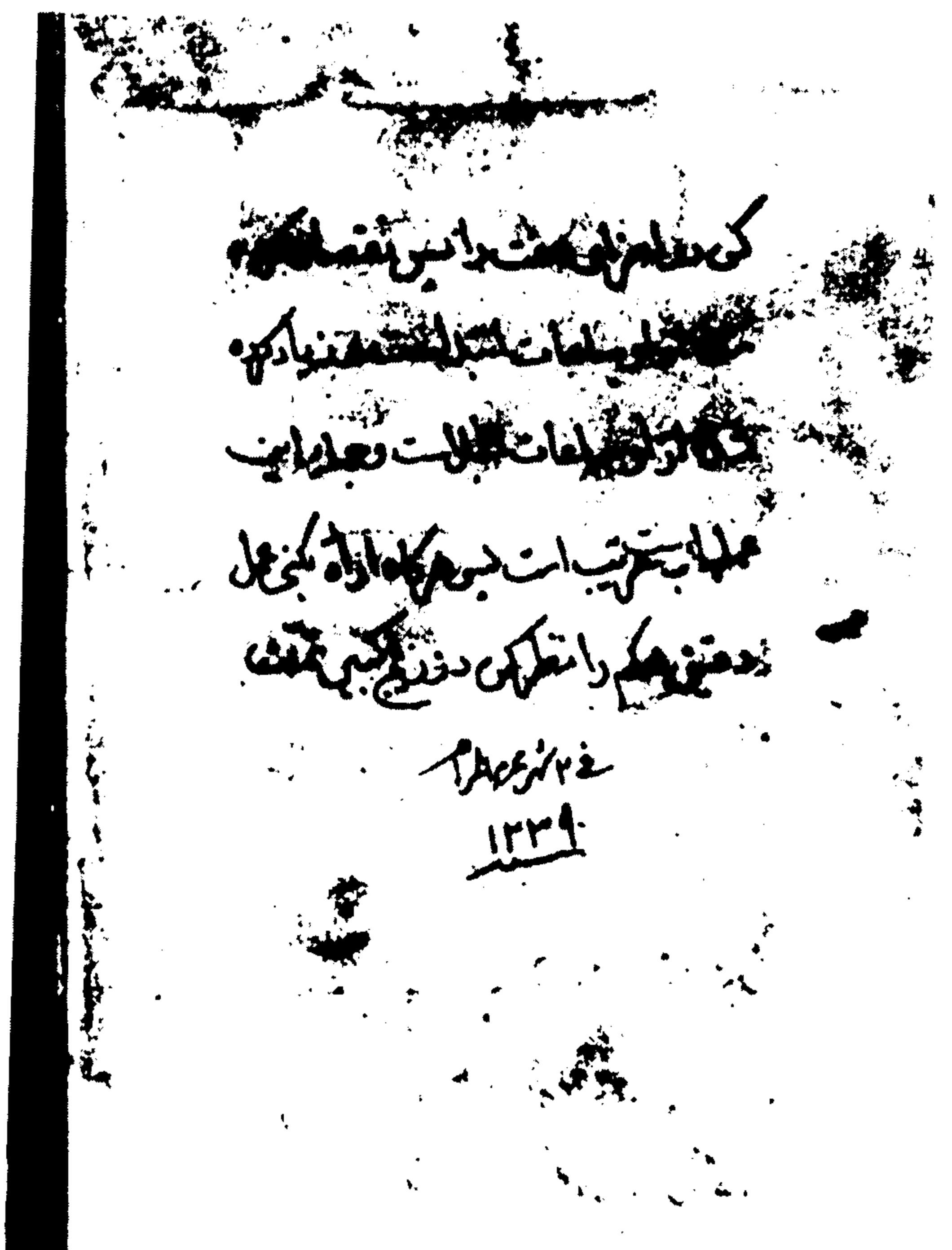
- آصف فکرت، محمد، فهرست الفبایی کتب خطی کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی، مشهد، ۱۳۶۹ش.
- افشار، ایرج و محمد تقی دانشپژوه، فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه ملی ملک، جلد ۱۳۶۳، ۱۳۶۴ش، جلد ۶، ۱۳۶۶ش.
- باقری، محمد، «نگاهی به زیج شستکه حسین بن موسی هرمزی» بیرشک نامه، ویرایش موسی اکرمی، تهران، ۱۳۷۷ش.
- حجتی، محمدباقر و محمدتقی دانش پژوه، فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۴۵ش.
- دانش پژوه، محمدتقی، «فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه خصوصی دکتر مهدوی»، نشریه کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران درباره نسخه‌های خطی، دفتر دوم، ۱۳۴۰-۱۳۴۱ش.
- همو، فهرست میکروفیلمهای کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران، ج ۱، ۱۳۴۸ش.
- دانش پژوه، محمد تقی، فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران، جلد ۱۷، ۱۳۶۴ش.
- دانش پژوه، محمد تقی و بهاءالدین اعلمی انواری، فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه مجلس سنا، جلد ۱، ۱۳۵۵ش.
- دانش پژوه، محمد تقی و علینقی منزوی، فهرست کتابخانه سپهسالار، بخش ۵ (کتب خطی)، تهران، ۳۵۶ش.
- عرفانیان، غلامعلی، فهرست کتب خطی کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی، ج ۱۰، مشهد، ۱۳۶۲ش.
- فهرست کتب کتابخانه مبارکه آستان قدس رضوی، ج ۳، مشهد، ۱۳۰۵ش.
- قاسملو، فرید، «تکمله ای بر پژوهشی در زیج‌های دوره اسلامی»، مجله تاریخ علم، شماره اول، پاییز ۱۳۸۲ش.
- کندی، ادوارد استوارت، پژوهشی در زیج‌های دوره اسلامی، ترجمه محمد باقری، تهران، ۱۳۷۴ش.

Krause., M., *Stambuler Handschriften Islamicher Mathematiker, Quellen und Studien zur Geschichte der Mathematik, Astronomie und Physik*, Abt. B Bd. 3, 1936.

کلاب سعدابد میان مالکین گفتوں ای بیان
بازمی یا زیبار سالستوا میلانا
بنیان نهاده ای بر علکن بنوی کشید
مکیم ای باعث تو تقویم شد کاه اراده
آن توفی اسرد ای بیکه عجیع فیل از سایه
ان بعد اول فروردینه مبلغه هارده
کرمی ای و قصه هان ان تو فح نسی
و علمات و ریتمات و ریتمات و
لارسیه هر زمانه ای بیکه عجیع
نیز ملطفه همین بنوی امری
کلاب سعدابد میان مالکین گفتوں ای بیان

ان کتابیت للغیر شناخته بیو نیز
نیز ملطفه همین بنوی امری
استهلالات کوشات و همه تعلق
دارد بعده ای فویام بیکه شکندر
ان و علی این جی سعی بیو ای
حل و عقد زیلا نهد میرزه تھویر
کلاب سعدابد بیکه اراده کی تھویر

کلاب

برگ پایانی نسخه ترجمه فارسی زیج شستکه

لهم سمعهاد لم يسعه لغيرك المراكز
التفاودكم بسرورها التوازيه ولكنكم يصرخون
الشوابي كل اربعين يوما هر يدعونكم دفعكم
يوم الخامس من موسم الشمس دفعكم واحدا
ليكون المنقوص من موسم الشمس في م الخامس
خمس عشرين دفعكم هر ما لمن يهربكم الى
ذلك ما من ابراد غير ذلك فاين دفعكم
من موسم الشمس الدرجات والارتفاعات المراكز
وهي اربعة عشر دفعكم فما يليه فهو موسم صيفا
بعد المئاه وخمسة وستين يوما يام سبع
دفعكم الفرا اذا اردت ان تعمم الفرق في الشفاعة
للسنة التي قبل سنك التي ت يريد تعميم الفرق فيها
ياربع سبعين ليكون السنة الخامسة من سنك
التي ت يريد تعميم الفرق فيها وانظر الى ان الفرق في
عشرين عاما اما ان تكون السنة في ذلك المعنون
وزد على موسم الفرا ربعه باربع ونماذج عصر
درجاته وثلث واربعين دفعكم فما يليه فهو موسم
الفرق في روز مردم من عامه خروج زيد بن معاشر
وعلق سزا النسق نزاهات على موسم الفرق يوم
يوما على لبوا الالهام في التقويم العيني في
تحصل بعد الزيادة اثنده في تقويم سنك
المزيد من هذه المدة تقويمك في سنة اربع وسبعين
وثلاثمائة ليرزد جبر دعائنا الله تويم سنتين تقويم
نطعونا الى موسم الفرق في اليوم السادس اذ كان عصر
ما و اماز بالذكر السادس و خذ ما في تقويم المركبات
في ذلك السنه خروج زيد بن معاشر في اربع وسبعين
درجهاته وثلث واربعين دفعكم دفعكم بصيرته وعمركم
سبعين بروج وذلك لعشرون لاربعين دفعكم

لهم سلم على الرحمه لهم ولهم عذر وغفران
لهم ادراك العين بعمره ورخ المسنكة والتفع
المسنكة يحيى بن الورازن المأذن بالمرؤوفة
السورة والجوز من واسعيات ذالارتداد
والاحتكار والاستقرار والكتوفان
ما يتعلّق بما ينزل عليهم نزاجب المظريف
العلويه فانه يستثنى عن حمل عقد الفرج
عاق في تقويم الكواكب اذا اردت ان تقويم
الكواكب السبعة او سنته شئت فالتمس اربع
نحوهم لاربع سنتين متوازيتين قبل منتصف النصف
منها ان تقويم كواكبها فاعمل بالحسب ما شرحت
الله ربنا لك نعمان الله ربنا سنته الشمسي
اذا اردت تقويمها فخذ تقويم الميل للسنة التي
قبل منتصف النصف توبر وتقويم كواكبها وضع بين
ذلك وانفسك من هوضبة الشمس لا ولن يوم من
ديوردين ما اربع محترق دقيقتها وثمان عشر ثانية
يحاكمها يومها وما على تقويمها الا يوم من هام
فديوردين لمدة ذلك وعليها مدة النصف انقضت
تقويمها يومها وما على تقويمها الا يوم من تقويم
النصف على منها مدة النصف اي ما يبقى الى
انقضى ما وليته ساعتين في كل يوم من تقويم سنتها
التي يزيد عمرها على ذلك اذا اردت ان تقويم
النصف بسبعين اربع وثمانين وثمانين يوما يعادل
انقضى عمر سنتها ذلك وثمانين وثمانين يوما يعادل
انقضى عمر سنتها اي ما يزيد عمرها بسنتها
اثنتين وثمانين اربع وثمانين وثمانين يوما

مهمات المسرى في يوم الشير و رئيس الديوان
و تلميذ ليرنجر في نفس عشرين سنة و سنتين
و ينفعه على العبر و ينفعه ذلك في بعض المأمور
حيث من مهام المأمور في زيارة مجلس وزراء الطفولة
و سنتين. بالعكس المأمور في زيارة مجلس وزراء العرق
و تردد في زيارة مجلس وزراء العرق و اتفاقاً
و مثل ذلك لم يتم من وجهة احتجاده و ان تزداد على موضع
اليمين ببعض اعتصام درجة اى و مشارد
دار العزة و اربعين دقيقة فانه يضع لك موافقة
بعد ساعتين و تائمه و اربعين يوماً و هذا اصحاب
يجمع من ذي الحوار زفاف الاول من زيارة المأمور
مسنة اربع و ثلاثين و تلميذ ليرنجر و تردد العرق
لسنة اربع و ثلاثين و تلميذ ليرنجر و تردد العرق
في اليوم الثامن و العشرين من ما يدور
السنة توبيخنا للترف هذا اليوم في زيارة الميزان
كم يرازدنا عليه كونه فعلاً المفترى في يوم المأمور
2- برج العقرب في يوم ما يوافق زيارة المأمور
و المأمور الاول يرازد في زيارة الميزان و من الا
ان يخدم الفرات اي ادم الاد بالزيج الجوار زفاف
ربيع في التقويم العتيق لاليوم الذي يزور
ان تقويم المفتر فيه معكوساً على ذي الحجه و اربعين
بوما و نظرنا في التقويم العتيق و تزداد على
موضع المفتر كده ما اجتمع فهو موضع الفرج
الذى يرددناه نصف الميزان في زيارة العرش
نزاع الى خلف من ذلك لاليوم العده و عما
الاربعين يوماً و نطلب في التقويم تلك الايام
اليوم الذى يرددناه فيها العرش و تزداد على
موضع ما دار لنا من زيارة في زيارة

وزير على موضعه في صحيح ونسع درجات
وكان ذلك في ذلك اليوم من شهر رمضان
الذى قدرت فيه الرسول صفتى بالمرجع الثانى
الى ذلك الموضع فلما دخل فى ذلك الموضع
على خطىيى على ذلك الموضع فلما دخل فى ذلك
أدى الى زيارة الذى يزور عليه اى يوم من يوم
الذى يحصل على ذلك الموضع فلما دخل فى ذلك
ذلك الموضع فلما دخل فى ذلك الموضع
دراجه فلما دخل فى ذلك الموضع فلما دخل فى ذلك
ايضا ان الزباده لارتفاع اضعاف كل موسمه بعد
لابد ما يأتى قيوم الزباده
اذا اردت ان تقويم الزباده فلتقدم السنة
الى قبل سنتين فاصطراحه موسمها
في اليوم السادس عشر من شهر يونيو ذلك
السنة ودد عليه مكت برج واسمه وعمره
درجة وتسعة واربعين دققة فما يليه فهو
موسمها يوم البيروز من سنتين على هذا
النسق وزير على موضعها في كل يوم من
النقويم العلوي وتنبئه في النقويم العلوي
الاخير السنة وحسابك يكون من اول المثلث
كما ذكرنا له وذكر ايضا ان الزباده ستدرج
وحسن ومحشون درجة واربعه والعنبر
دققه يسع لك موضعها بالدرجات هانه ونها
وسبعين يوما يأتى قيوم بيروز
حيث تقويم السنة التي قبل سنتين ونها
السنة الماضيه واظهره واعلم في اليوم السادس
عشرين من شهر ماي ماي اخر اشهر
عشر برازيل اخر بيروز ابتدء ملائكة
لما يليه قيوم زباده يوم ابيبيروز من سنتين

مدعى في النقويم العلوي الذي يوم سنتين
اذا كان زراعي في ذلك اليوم من شهر رمضان
الذى اضيق موضع المرجع اعني لا يكون اخر
لهم السنة التي قبل سنتين من ما يليه
يتطرق موضع المرجع في ذلك اليوم من ما يليه
لذلك الموضع دمر عليه ارجاد لعام او لـ
دراجه ونحوه ونحوه فما يليه فهو موضع
من سنتين يوم البيروز من سنتين في ذلك يوم
من نقويم دققتين مما يليه اول سنتين
التي قبل سنتين وزير على ما يليه
برج ونسع درجات ونحوه فما يليه
فهو موضع على الترتيب الى اخر السنة
هناك ذلك انك اذا اردت ان تقويم المرجع
في سنة ما يليه سنتين وتلك المرة درجات
تقويم سنتين سنتين عوامى المرجع فالمرجع
في تلك السنة فاخذت تقويم سنتين وحسن ومحشون
وطلبت من المريخ او يوم من شهر سنتين
فرجدهاته في بيروز في حسن وعشرين درجة
واربعين وعشرين دققة وزاد على ما يليه براج
درجات وذلك دليل على تقويم المرجع يوم
البيروز سنة ما يليه سنتين في برج البردى در
فلبيه يوم بيروز في يوم علو موضع مداره
الزباده وذلك ما يليه في تقويم سنتين لعام ما
على الترتيب الى يوم من شهر سنتين
ذلك السنة ثم اخذت التي بعده صورت
المرجع يوم البيروز في بيروز في الوجه كما
فإن سنتين خالفنى من موسم دققتين
وان شاء فانقضى من الزباده التي من

يأبى العبرة بغيره، يكره على المفهوم عزمه
الغريب أن تذهب الجوز بمسمى الاسم المأبى
المقصود كائناً من واحد إلى متعدد فادعها

لأنه إذا سمعت خطأً يذكر فيها صورة غير معرفة
عذله الساعات في حسنه عشر وعاشر من ذلك
السبعين من الأحاديز لـ ابن الصالحي وكتاب
علم الأحاجي في المثلثات والدوائر
فيما يخصه من المثلثات التي يزيد ضلعها على الارتفاع
أو الميلان الأجنبي أو الاستثناء في الميلان
ليلاً ولا نهاراً فهذه مطالعه درجة العالم العالى
عن الدائير فهو مطالع درجة العالم العالى
من الزنج من قبطانه اليهودي في ذلك العدد لازم
العدد ولها حكم المثلثات بازاييم من درجة السبعين
من الميلان الذي ينفع فيه منقول العالم
لزا و لزا من زوج لزا و لزا وهذا الميلون
يعرف منه سمات الأجنبي والاستثناء
ليطلب منه من الرابع ما بازاييم من الساعات
وهما ملائمه فما طلب من الكسور وهذا الخبر قوله
للأجنبي والمستثنى

